

ایجاد شهرک های آبرزی پروری در سواحل جنوبی

Development of fisheries Townships in Southern Coasts

تعریف و بیان مساله اصلی ایده / فناوری:

این پیشنهاد و ایده شاید به صنعت تامین غذا و پروتئین کشور بتواند کمک کند حال وقتی به آمار ضریب تبدیل ماهی و گوشت گاو و گوسفند نگاهی می اندازیم می بینیم تولید یک کیلو گوشت ماهی حدود 2 کیلوگرم خوراک دام لازم دارد در صورتی که به ازای یک کیلوگرم گوشت گاو 7 کیلوگرم لازم است و حال به فرض اینکه 80 درصد از نهاده های دامی وارداتی و به آن یارانه پرداخت می شود تا تولید شود اگر این سوبسید به مزارع تولید ماهی داده شود می بینیم که چقدر به اقتصاد کشور و جلوگیری از هدر رفت ارز کمک خواهیم کرد

اهمیت گسترش شیلات در این است که سواحل بزرگ و گسترده ای در جنوب (خلیج فارس) و شمال که فقط محل تفریح و اتلاف پتانسیل تولید شده است، وجود دارد که اگر با کمک دولت کارگاه ها و مزارع تولید ماهی بوجود بیاید اولاً اشتغال زیادی بوجود خواهد آمد و قیمت این پروتئین ارزشمند پایین خواهد آمد همانطور که اکثر کشورهای پیشرفته از این منابع دریایی خود که همان آب دریا است استفاده می کنند و بیشتر شهر های بزرگ آنها در سواحل آن مستقر هستند تا راحت تر از منابع دریایی استفاده کنند و مردم کشور خود را به غذای ارزان و مفید دریایی سوق می دهند و نمی گذارند که منابع طبیعی و محیط زیست و آب های زیر زمینی خود را صرف تولید علوفه کنند تا گوشت قرمز تولید شود و اگر خواسته باشیم هفت کیلو خوراک برای تولید یک کیلو گوشت کنیم می بینیم چقدر آب صرف کنیم در صورتی که حداقل در تولید ماهی از آب رایگان دریا استفاده خواهد شد و با نگاه اقتصادی به تولید لبنیات می نگرییم می بینیم از یک طرف دولت سوبسید را به نهاده های دامی می دهد که لبنیات تولید شود و شرکت های بزرگ شیر را می خردند و آن را فراوری می کنند و سپس با سوبسیدی که گرفتند آن را با ارز صادر می کنند و در این میان سود سرشاری بدست می آورند چون از سوبسید استفاده کرده اند حال به نظر این جانب اگر همین سوبسید در بخش شیلات هزینه شود و با ایجاد شرکت های بزرگی در سواحل دریا می توان بازاری بزرگ و نیروهای فراوانی از تمام کشور به آنجا آورد. همان طور که شرکت نفتی در عسلویه از تمام ایران نیروی کار مشغول هستند حال جهاد کشاورزی یا شرکت های خصوصی با بوجود آوردن شهرک های تولید آبریان در جنوب و شمال از تمام ایران نیرو جذب خواهند کرد. همچنین ارزبری کمتری از تولید گوشت قرمز دارد و با تولید گوشت ماهی ارزان فرهنگ مصرف جامعه را فراهم خواهد شد همان طور که در کشورهای اروپایی و شرق آسیا انجام گرفته است

یکی از معضلاتی که در سیستم اداری و فرهنگی ما وجود دارد مخصوصا صدا و سیما که در مورد آب هوای منطقه جنوب ، هوای آنجا را با بسیار گرم شرحی توصیف می‌کند و منطقه غیر قابل سکونت تعریف می‌شود بطوری‌که جامعه و افراد می‌ترسند در آنجا ساکن و شغلی بوجود آورند در صورتی‌که در تمام دنیا مناطق ساحلی همیشه قطب صنعت و پیشرفت هستند. حال با کمی تغییر نگرش به منطقه جنوب می‌توان کلی به اقتصاد و تولید پروتئین کشور کمک کنیم شاید صاحب نظران بگویند ما در جنوب و سواحل مکران پرورش ماهی در قفس را راه انداخته ایم ولی استقبال نشد این در حالی است این اقدامات بدون انجام زیر ساخت ها همانند آب برق و محلی برای سکونت انجام شده است. اگر امکانات باشد همانند شهر بینالود در استان خراسان رضوی که فقط شرکت ایران خودرو با حمایت دولت ساخته شد و از تمام کشور نیرو در آنجا مشغول کار هستند در سواحل خلیج فارس همانطور که کشور های عربی در آن طرف ساحل بیشتر جمعیت در مناطق ساحلی مشغول کار و تولید هستند دیگر نیاز نخواهد بود که ماهی از کشورهای چین کره جنوبی و هند وارد کنیم

اگر بتوانیم تنها یک وعده غذایی جامعه را از فراوده های دریایی قرار دهیم می توانم ادعا کنم برابر است یک چاه آب را در سال خاموش کردیم و میتوانیم به آبهای ذیقمت زیر زمینی کمک کرد

از مزیت های آن می‌توان

رونق تولید

اشتغال جوانان

بتعادل رسیدن جمعیتی شهر های بزرگ با مهاجرت مهاجران شهر های بزرگ شاید بتوان گفت کشور ما با آن وسعت کل جمعیت در نیمه شمالی مستقر هستند و جز تخریب منابع طبیعی و ویلا سازی کار دیگر ندارند
سلامت جامعه با مصرف غذای سالم

رونق بخشیدن منطقه جنوب در جذب توریست. فقط منطقه توریستی کیش نمیتواند باشد که با کمی سرمایه گذاری در طول سال احساس گرما و شرجی بودن نمی‌کنی همانطور در کشور های عربی حتی زیر جایگاه های انتظار وسایل عمومی کولر گازی دارد

مصرف بیشتر انرژی گاز در تولید آب شیرین کنها و وابستگی کمتر به صادرات

توازن در تراکم جمعیتی کل کشور

استفاده از سواحل بلااستفاده ولی با ظرفیت تنوع تولید و حرکت جامعه بسوی پویایی

اگر نفت و گاز را نیرو بحساب بیاوریم خود نیرو یعنی تولید هر نوع کالا و یا مواد غذایی پس باید با مصرف بیشتر انرژی تولید بیشتری داشته باشیم و رفاه مردم را به همراه خواهد آورد و با داشتن نفت و گاز در آن منطقه می توانیم شهرهای با امکانات بسیار خوب و با رفاه زیاد داشته باشیم و در کنار آن مسئله تولید آبزیان و تولید پروتئین ماهی. مگر نه اینست که در سواحل کره جنوبی شرجی بودن و گرمای وحشتناکی دارد ولی در آنجا مردمان بسیار سر زنده و پویایی دارد

اگر فرض کنیم هر شهرک پانصد خانواده مستقر شود ساختن و تجهیز آن بسیار سنگین خواهد بود (در سیل اخیر فقط آنچه که آمار میگوید دولت حدود 5000 هزار خانه می سازد که نشان می دهد ساخت یک شهرک 500 خانه ای زیاد هزینه ندارد) و اگر شرکتها از حمایتهای دولت و جهاد کشاورزی مخصوصا بخش شیلات بهره مند شوند میتوان گفت موفق خواهند شد و برگشت پول در این پروژه ها فکر کنم خیلی زود می باشد و بجای اینکه گوسفند صادر بشود ماهی صادر خواهد شد و در پایان چون ایده را در تخصص خود نمیدانم و محاسبات و مسائل فنی آن را نمیدانم و نمیتوانم آمار و اطلاعات محکمی بدهم ولی در هر صورت محکم میتوانم بگویم این کار قابل اجرا بوده و موفقیت آمیز خواهد بود و بسیاری از مشکلات جامعه فعلی و آیندگان را حل خواهد کرد و دوباره می گویم بهترین شهر های جهان در سواحل می باشند و فقط همانند شهر بندرعباس که مبادی ورود خروج کالا است نیست و تولید در آن شهرها است

شاید جنس مطالب بالا به فناوری و یا ایده دیده نشود ولی در مجموع اگر در مسیر درست قرار بگیرد و بتوانیم در آن مناطق مخصوصا منطقه خلیج فارس این گونه سرمایه گذاری ها انجام بگیرد میتواند امنیت غذایی را تامین کند. در حالی که تولید در مناطق خشک و نیمه خشک فلات قاره ایران متاثر از تغییرات آب و هوایی است، مناطق ساحلی به منبعی لایتناهی از آب دسترسی دارند چه کاربردهایی از رئه این طرح یا فناوری متصوراید؟

رونق در تولید و پروتئین گوشتی و تولید صنایع وابسته و صادرات در کنار آن و بخش کار و فرصت های شغلی را بیشتر میکند در مجموع بافت جمعیتی کمی پراکنده تر می شود و شاید رشد جمعیتی را بالا ببرد

